

1. Samuelova 3,18
Elího synové

1. čtení:

kázání: 1. Sam 3,18 ... A on řekl: "On je Hospodin. Ať učiní, co je dobré v jeho očích."

Bratři a sestry,

to je vyznání, co? "On je Hospodin. Ať učiní, co je dobré v jeho očích." Víte, kdo ho řekl? Zní to dost podobně tomu, co řekla Marie na Boží zavolání. A asi bychom to řekli i my, ne? Je to vlastně přijetí Boží vůle. No, pozor na krásné veršičky z Bible. Občas můžou být úplně mimo. I vyznání Boha může být projevem nevíry, projevem strachu a zbabělosti. Právě jako tohle vyznání.

Tím člověkem, který ho pronesl byl kněz Elí. Boží kněz, tedy vlastně farář. Ale už hodně hodně dávno. Ocitáme se s ním v Izraeli v době, kdy Izraelci ještě neměli krále. Ve chvílích ohrožení je vedli takzvaní soudci. V našem příběhu však žádný soudce zrovna nebyl. O to důležitější byla právě role kněží. Ti měli ukazovat na Boha a vést lidi k němu. Zároveň s Elím ale byli kněžími i jeho dva synové, Chofní a Pinchas. A to teda byli pašáci. V bibli je jejich chování popsáno docela podrobně. Oni například měli bdít nad správným obětováním Pánu Bohu. Místo toho vymysleli takový vynález. Takovou velikou vidličku. A když někdo přinesl maso, aby ho obětoval Bohu, oni tou vidličkou Pánu Bohu trochu ulehčili. No ale pak přišli na další zlepšení. K čemu vydličku, když si to maso od lidí můžou vzít rovnou? A tak si ho brali. Násilím. Oni okrádali věřící lidi, kteří hcdili do kostela se modlit. A vyhrožovali jim, občas došlo i na fyzické násilí. A v chrámu pracovali jako služebné i ženy. A hádejte, co dělali s nimi? Přestože byli oba dva ženatí. Kněží tehdy nežili v celibátu. A tohle všechno se samozřejmě rozkriklo mezi lidmi. Ti, kteří měli být Božími svědky a ostatní vést, byli nejhorší z nich. A jejich otec proti tomu neudělal nic. I když o tom věděl. Ano, domluvil jim. Takovým hezkým způsobem, citlivě. Aby přílišným prosazování své autority v nich nepoškodil jejich osobnosti. Aby nezničil to krásné, čím právě oni dva mohli tento svět obohatit. Každý moderní pedagog by z Elího měl radost. (1 Samuelova 2:22 Elí byl již velmi starý. Slyšel o všem, čeho se dopouštěli jeho synové na celém Izraeli, i o tom, že obcovali se ženami konajícimi službu u vchodu do stanu setkávání. Říkal jim: "Proč děláte takové věci? Ode všeho lidu slyším o vás samé zlé věci. To nejde, moji synové! Není to dobrá zpráva, kterou slyším; svádíte Hospodinův lid k přestoupením. Jestliže hřeší člověk proti člověku, je rozhodčím nad ním Bůh. Zhřeší-li však člověk proti Hospodinu, kdo nad ním bude rozhodčím?") To je krásný příklad respektujícího doprovázení, co? Kromě těchto citlivých keců neudělal Elí nic. A Hospodin Bůh Elímu sdělil, že právě proto, pro hřích jeho synů a pro nečinnost Elího, celý jejich rod vymře. Oba ti synové zemřou ve stejný den. A Elí opět neudělal nic. Pak přichází do chrámu mladík Samuel, aby v chrámu pomáhal. A k němu Bůh promluví. A víte, co mu Bůh řekne? (1 Samuelova 3:11 Hospodin řekl Samuelovi: "Hle, já učiním v Izraeli něco takového, že bude znít v obou uších každému, kdo o tom uslyší. Onoho dne uvedu na Elího všechno, co jsem ohlásil jeho domu, od začátku až do konce. Oznamil jsem mu, že jeho dům odsuzuji navěky pro nepravost, o které věděl: Jeho synové přivolávají na sebe zlořečení, on však proti nim nezakročil. Proto jsem o Elího domu přísahal: Dům Elího nebude nikdy zbaven viny ani obětním hodem ani obětním darem.")

A když mládeneček Samuel oznámí tato slova Elímu, Elí vyřkne to krásné vyznání: "On je Hospodin. Ať učiní, co je dobré v jeho očích."

To není vyznání víry. Ne takové víry, jakou od nás Bůh chce. Elí tady z Boha dělá neměnný osud. Ale z Bible známe jiné přístupy k takovýmto Božím rozhodnutím. Když se Bůh rozhodne zničit Sodomu a gomoru, Abraham se neostýchá s Bohem smlouvat jako s prodávacem na trhu. Co když je tam v tom městě padesát spravedlivých. A co když jich je 45?40?30?20?10? A ještě Boha poučuje. A Mojžíš? Když mu Bůh řekne: Ustup Mojžíši, ať zničím ten nevěrný lid ale z Tebe udělám lid nový. Ty budeš Novým praotcem, o kterém se bude vyprávět. Mojžíš řekne: Ne. Neustoupím. Tohle Bože nesmíš. To samé dělají proroci. Víte, co je na tom příběhu to nejzajímavější? Že k Elímu Bůh promluví dvakrát. Dvakrát mu vyřizuje, že to špatně dopadne. Proč? Jakože nějaký starý zbabělý farář a jeho dva zkorumpovaní a násilničtí synkové stojí Pánu Bohu za to, aby k nim dvakrát promluvil? A právě slova soudu? Tohle se pak táhne celou Bibli. Bůh vyřizuje Izraelskému národu slova soudu. Hrozná slova o hrozných věcech. Proč? Aby to dopředu věděli? Aby mohli říci: Teda, ten Pán Bůh je ale vševědoucí. Hmmm. To máme ale šikovného Boha. Vůbec ne. Všechna ta Boží promluvení o soudu a špatných koncích jsou z jediného důvodu. Aby se to nestalo. Proroci prorokují strašlivé Boží soudy pro to, aby

ty soudy nemuseli přijít. Když Bůh říká: Zle to s Tebou skončí, říká to proto, aby to zle neskončilo. Aby člověk něco udělal. Stejně to bylo s Jonášem a Ninive. Ještě 40 dní a Ninive bude zničeno. Proč? Aby zničeno nebylo. A ono nebylo. Lidé tomu uvěřili a učinili nápravu. Obrátili se. To Elího krásně vyznání: "On je Hospodin. Ať učiní, co je dobré v jeho očích." je jenom zbabělá výmluva vlastní lenosti a strachu. Takhle dospělá víra Pánu Bohu neodpovídá.

Ano, Boží slovo se pak naplnilo. Elí i jeho dva synové zemřeli ve stejný den. Ale ne k Boží radosti. Soudcem i knězem se po nich stal Samuel.

Je to smutný a těžký příběh. A přece z něj můžeme a máme čerpat naději. Je zde popsán vztah otce, synů a víry. Vztah rodičů, dětí a Pána Boha. To je něco, při čem se mi klepou kolena. Protože jsem taky rodič. Moje děti jsou ještě malé a víra v Pána Boha je pro ně ještě něčím, co přijímají společně se mnou. Důvěřují mně a tak důvěřují i Pánu Bohu. No, nebude to trvat dlouho. Za chvíli budou mít vlastní rozum a budou dělat vlastní rozhodnutí a pokud budou chtít důvěřovat Bohu, bude to muset být jejich vlastní důvěra. A já bych tolik chtěl, aby byla. A vím, že to máte stejně. Jak to udělat, aby naše děti poznali a přijali to nejlepší, co jsme v životě našli my, totiž život v důvěře Pánu Bohu? Jak to udělat? Jaký je recept a správný postup? Jsou recepty a postupy, které mohou napomoci. Ale napomoci, ne způsobit.

Veškerá výchova je jenom Láska a vzor

Cti Boha více než děti

V čem je ta neděje? ale Samuel a jeho nepovedené děti, ale skoro všechny příběhy z rodiny v Bibli ... a Bůh to s nimi nevzdal

Nemáme to ve svých rukách. Díky Bohu. To, jestli naše děti uvěří a budou v životě důvěřovat Pánu Bohu nezáleží na našich výkonech.

Ale zápas s Bohem za život svých dětí. Za život těch, které miluješ. Neříkej "On je Hospodin. Ať učiní, co je dobré v jeho očích." Jestli je víra to nejlepší, cos poznal, cos od Boha dostal darem, zápas s Bohem o to, aby jej dostaly i toje děti

Amen